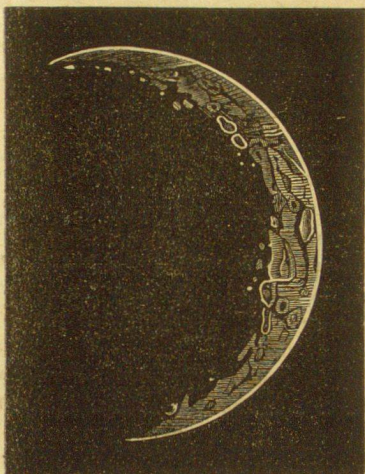

67) не ся представлява равна крива линия, а има много збѣди, които показвѣтъ неравностѣ на луннѣтъ повърх-ностъ. Освѣтъ това, въ тъмнѣтъ часть на лунный дискъ, на някое разстояние отъ вѣ-

трѣшнѣтъ линиѣ можѣтъ да ся видѣтъ по някога отдѣльны свѣтлывы точки; тѣзы точки не сѣ нищо друго, освѣтъ върхове на лунныѣ горы, кои ся освѣ-тѣвѣтъ йоще отъ слѣнце-то, тогава когато нискѣтъ мѣста, кои забикалѣтъ тыя горы, намирѣтъ ся ве-че засѣнчѣны. Найпослѣ, въ освѣтенѣтъ часть на лунный дискъ съ помощь-тъ на телескопѣтъ ясно можемъ да видимъ сѣнки-тъ, които горѣтъ правѣтъ; тѣзы сѣнки имѣтъ видѣ на малкы тъмны пятна, които измѣнявѣтъ поло-

Черт. 67.

жението си, спорѣтъ това какѣто ся измѣнава положението на лунѣтъ относително слѣнцето, нѣ ся намирѣтъ винагы на стѣрѣтъ, коя е противоположна съ него. Като измѣр-валъ дължинѣтъ на тыя сѣнки, Галилей и подирѣ него другѣтъ астрономы намѣрили, че някон отъ лунныѣ горы достигѣтъ на высочинѣ до 26000 фута; отъ това лунныѣ горы въ отношение къмъ радиусѣтъ на лунѣтъ сѣ четыри пѣти по высокы отъ земныѣ.

Горѣтъ на лунѣтъ сѣ твърдѣ много; едни отъ тяхъ сѣставѣтъ хълмове, другы ся издигѣтъ на отдѣльны върхове. Нѣ поголямѣтъ имѣ часть има особенѣ, твърдѣ характери-стиченѣ видѣ, именно видѣ на широко тѣркало, вѣтрѣ въ което сѣ намира широка вдлѣбнатина или кратерѣ. Пои-ложеныйтъ чертежъ (68) може да даде понятие за тѣзи, почти обща форма на лунныѣ горы. Твърдѣ често, какѣто това е показано на чертежѣтъ, вѣтрѣ въ централното вдлѣ-бенне сѣ на отдѣлна гора коя има форма на конусѣ. Тѣзи